

بررسی هیپوکالمی در پیش آگهی بیماران سکته مغزی

*دکتر حسینعلی ابراهیمی

دانشیار گروه مغز و اعصاب - مرکز پزشکی شفا - دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کرمان

چکیده

مقدمه: پیش آگهی بیماران سکته مغزی بستگی به علل متعددی دارد. در یک بررسی آمده است که کاهش خفیف سطح پتاسیم بدون علائم بالینی همراه باقیت بد برای بیماران است. هدف: این مطالعه آینده تغیر جهت ارزیابی هیپوکالمی خفیف و عاقبت این بیماران در مرکز پزشکی شفا وابسته به دانشگاه علوم پزشکی کرمان صورت گرفته است. مواد و روش ها: در ۱۰۰ مورد بیمار دچار سکته مغزی با اندازه گیری سطح پتاسیم سرم در بد و پذیرش و ارزیابی وضعیت بیمار دو ماه پس از ترخیص از نظر توانایی فعالیت و یا ناتوانی با تحقیق از بیمار و یا خانواده بیمار با تلفن انجام شده است. نتایج: تعداد مردم کمی بیش از زنها بود (۶۰ درصد) که اختلاف معنی دار نیست. هیپوکالمی خفیف ($K^{<3/5} \text{ meq/L}$) بدون علائم بالینی در ۳۰٪ بیماران دیده شد. بیش از ۳۰٪ بیماران پس از دو ماه ناتوان بودند (۷۰٪). مواردی که هیپوکالمی خفیف داشتند بیشتر همراه ناتوانی پس از دو ماه بودند (۴۰٪). پلزیک (پیشترده شد) شد (۱۰٪). نتیجه گیری: هیپوکالمی خفیف در ساعات اولیه سکته مغزی در بیمارانی که تقایص عصبی زیادتر داشتند بیشتر بوده و همراه ناتوانی بیشتری پس از دو ماه بوده است.

کلید واژه ها: پتاسیم / سکته مغزی / کاهش پتاسیم خون / ناتوان

مقدمه

مهم در تعدادی از فرایندهای متابولیک است. برای کاهش یک میلی اکیوالان در لیتر پتاسیم سرم لازم است ۳۰۰ میلی اکی والان پتاسیم از بدن دفع شود. کاهش حد سطح پتاسیم سرم بدون کاهش کلی پتاسیم بدن ناشی از شیفت پتاسیم مایع خارج سلولی به داخل سلول است (۱۳). وقتی غلظت پتاسیم خارج سلول به مقدار کمی کاهش یابد باعث می شود نسبت پتاسیم خارج سلول به داخل سلول تغییرات زیادی کند (۱۰)، مقدار کلی پتاسیم بدن تقریباً ۵۰ میلی اکی والان بر حسب کیلوگرم است، این پتاسیم داخل سلول است بطوری که نسبت پتاسیم

سکته های مغزی سومین علت شایع مرگ در اغلب نقاط دنیاست و یکی از مهمترین عوامل ایجاد ناتوانی هستند (۱). سرانجام بیماران سکته مغزی بستگی به عوامل متعددی دارد، وسعت ضایعه، محل ضایعه، نوع سکته مغزی (خونریزی یا ایسکمی) و اختلالات دیگری که ممکن است وجود داشته باشد (۵). اختلالات الکترولیتی در سکته های مغزی شایع است و ممکن است در سرانجام بیماری نقش داشته باشند و یکی از مهمترین این اختلالات هیپوکالمی خفیف بدون علائم بالینی است (۱۲). پتاسیم کاتیون اصلی داخل سلول و یک کو-فاکتور

کمتر است هیپوکالمیک تلقی گردیده (۳)، چنانچه در بررسی بیمار علتی برای هیپوکالمی پیدا شود مورد از مطالعه حذف می‌شود، داده‌ها در پرسشنامه خاصی که بدین منظور تدارک دیده شده ثبت می‌گردد. پس از اقدامات درمانی معمول و ترجیص بیماران دو ماه بعد بوسیله تلفن از طریق خود بیمار و یا خانواده وضعیت فعالیت آنها تحقیق می‌شود.

چنانچه بیمار حداقل توانایی فعالیت در حد براورده کردن نیازهای شخصی خود را داشته باشد فعال تلقی گردیده (ضریب ناتوانی کمتر از ۷ است،^۷ EDSS) و چنانچه نیازمند نگهداری و زمین گیر باشند و یا فوت شده باشند ناتوان تلقی می‌شود(ضریب ناتوانی ۷ به بالا،^۷ EDSS). اطلاعات کسب شده در پرسشنامه مربوطه درج می‌گردد.

یافته‌های بالینی، آزمایشگاهی و وضعیت فعالیت دو ماه پس از ترجیص بیماران مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و جهت معنی دار بودن یافته‌ها از تست‌های آماری T test، X² استفاده می‌شود.

نتایج

کل بیماران مطالعه شده ۱۰۰ مورد است با میانگین سنی ۴۰ ± 8 سال و توزیع جنسی ۶۰٪ مرد و ۴۰٪ زن که میانگین سنی در زنان و مردان اختلاف معنی دار نداشت(جدول ۱). میانگین پتانسیم سرم در کل بیماران ۵۷ ± ۷۸ میلی اکی والان در لیتر که ۳۰٪ بیماران سطح پتانسیم ۳ ± ۵ میلی اکی والان در لیتر کمتر داشتند(میانگین پتانسیم در این گروه ۱۲ ± ۲۱ میلی اکی والان در لیتر) که هیپوکالمی تلقی گردید و در هیچ‌کدام از این بیماران علامت بالینی هیپوکالمی دیده نشد، ۷۰ بیماران سطح سرمی پتانسیم بالای ۳/۵ میلی اکی والان در لیتر داشتند که نرموکالمی تلقی

داخل سلول به خارج سلول ۳۰/۱ است (حفظ این حالت نیازمند صرف انرژی است). این اختلاف غاظت تعیین کننده اصلی توان انتقال غشای^۱ است، و عامل اصلی فعالیت عضله، عصب و انتقال غشائی است(۱۱). در انفارکت‌های وسیع کاتوکولامین سرم افزایش می‌یابد و باعث کاهش خفیف سطح پتانسیم سرم می‌شود. هیپوکالمی خفیف پیش آگهی ضعیفی را در سکته‌های مغزی بهمراه دارد (۳-۶-۸).

در این مطالعه رابطه هیپوکالمی با نوع سکته مغزی، شدت ضایعه و سرانجام سکته مغزی بررسی شده است.

مواد و روش‌ها

این مطالعه بصورت تصویفی-تحلیلی و جمع آوری اطلاعات آن بصورت آینده نگر در بخش مغز و اعصاب مرکز پزشکی شفا وابسته به دانشگاه علوم پزشکی کرمان انجام شده است. بیماران پذیرفته شده با تشخیص سکته مغزی (توسط شرح حال و معاینه بالینی) مورد آزمایش پتانسیم، سدیم، اوره، کراتینین سرم در بدو ورود به اورژانس و همچنین پتانسیم، سدیم و کراتینین ادرار ۲۴ ساعته قرار می‌گیرند و همچنین در روز سوم سی تی اسکن مغزی از تمام بیماران انجام می‌شود. بیمارانی که در این بررسی سکته مغزی آنها تانید نشود، بیمارانی که قبل از سکته مغزی دچار ناتوانی بوده اند- به هر علت- در این مطالعه حذف شده اند و در نهایت ۱۰۰ بیمار مطالعه شده است. داده‌های بدست آمده که شامل نوع سکته مغزی با خونریزی و یا بدون خونریزی حسب یافته سی- تی اسکن مغزی و شدت ضایعه پارزی (قدرت عضلانی ۳ از ۵ یا بیشتر) یا پلری (قدرت عضلانی کمتر از ۲ از ۵). بیمارانی که سطح سرمی پتانسیم آنان کمتر از $۳/۵$ میلی اکیولان در لیتر

موارد هیپوکالمی بیش از گروه همی پارزی داشتند واین اختلاف معنی دار است ($P=0.01$). نوع سکته مغزی ارتباط معنی دار با سطح پتابسیم سرم دارند جدول شماره ۳ توزیع انواع سکته مغزی را با سطح پتابسیم سرم نشان می‌دهد ($P=0.058$). یافته‌های آزمایشگاهی (بجز پتابسیم) در جدول شماره ۴ آمده است و در بین دو گروه بیماران اختلاف معنی داری دیده نمی‌شود. بیماران هیپوکالمی در بیش از ۸۰٪ موارد ناتوان هستند، در حالی که بیماران نرموکالمی کمتر از ۱۰٪ موارد ناتوان هستند (جدول ۵).

جدول شماره ۳: توزیع بیماران با نوع سکته مغزی و سطح

پتابسیم سرم			
جمع	خونریزی	ایسکمی	سکته مغزی سطح پتابسیم سرم
(٪۷۰)۷۰	(٪۱۴)۱۴	(٪۵۶)۵۶	طبیعی $K>3/5\text{meq/L}$
(٪۳۰)۳۰	(٪۸)۸	(٪۲۲)۲۲	هیپوکالمی $K<3/5\text{meq/L}$
(٪۱۰۰)۱۰۰	(٪۲۲)۲۲	(٪۷۸)۷۸	جمع

شده، بین میزان موارد هیپوکالمی و جنس اختلاف معنی دار وجود نداشت ($P=0.37$). بیماران همی پلژیک و یا آنهائیکه در حالت اغماپذیرش شده بودند (جدول ۲).

جدول شماره ۱: مقایسه سطح پتابسیم سرم در دو جنس (بیماران دچار سکته مغزی)

جنس	مرد	زن	جمع
پتابسیم			
طبیعی $K>3/5\text{meq/L}$	(٪۴۰)۴۰	(٪۳۰)۳۰	(٪۷۰)۷۰
هیپوکالمی $K<3/5\text{meq/L}$	(٪۲۰)۲۰	(٪۱۰)۱۰	(٪۳۰)۳۰
جمع	(٪۶۰)۶۰	(٪۴۰)۴۰	(٪۱۰۰)۱۰۰

جدول شماره ۲: توزیع علائم بالینی و سطح پتابسیم سرم در بیماران مبتلا به سکته مغزی

سطح پتابسیم	طبیعی	هیپوکالمی	جمع
علائم بالینی			
همی پارزی	(٪۳۸)۳۸	(٪۸)۸	(٪۴۶)۴۶
همی پلژی	(٪۲۰)۲۰	(٪۱۶)۱۶	(٪۳۶)۳۶
اغما	(٪۱۲)۱۲	(٪۶)۶	(٪۱۸)۱۸
جمع	(٪۷۰)۷۰	(٪۳۰)۳۰	(٪۱۰۰)۱۰۰

بحث و نتیجه گیری

است این افزایش موارد در این مطالعه ناشی از عدم مراجعه موارد خفیف بیماری باشد.

هیپوکالمی خفیف ($K < 3/5$) بدون علامت بالینی و گذرا در ساعت‌های اولیه سکته‌مغزی شایع است^(۳)، این هیپوکالمی خفیف همراه افزایش ناتوانی و مرگ است^(۴، ۵، ۶). در این مطالعه ۳۰٪ بیماران هیپوکالمی داشتند (جدول ۱) و بانوع سکته‌مغزی (خونریزی یا ایسکمی) ارتباط معنی‌دار ندارد ($P = 0.58$). در مطالعه دیگری میزان بروز هیپوکالمی ($K < 3/2$) را در خونریزی‌های مغزی ۱۴٪ و در ایسکمی مغزی ۶٪ آورده است (بدون ذکر مدت زمان پس از سکته‌مغزی)^(۷).

سایر آزمایشات (سدیم، کراتینین، اوره، سدیم و پتاسیم ادرار ۲۴ ساعته) در مطالعه ما طبیعی بود. این هیپوکالمی ایجاد شده ناشی از شیفت گذرای پتانسیم بداخل سلول بعلت افزایش سطح کاتکولامینها در اثر سکته مغزی است^(۸). مواردی که هیپوکالمی خفیف دارند شدت نقايسص ایجاد شده بیشتر بوده و همچنین ناتوانی بیشتری دارند (جدول شماره ۲) و این ارتباط معنی‌دار است ($P < 0.01$).

هیپوکالمی خفیف در ساعت‌های اولیه سکته‌مغزی در بیمارانی که نقايسص عصبی زیادتری دارند بیشتر بوده و همراه ناتوانی بیشتری پس از دوماه است.

سکته‌های مغزی سومین علت شایع مرگ در اغلب نقاط دنیا است و شایع‌ترین علت ایجاد ناتوانی ناشی از بیماری‌های مغز و اعصاب را تشکیل می‌دهند، میزان بروز ناتوانی ۷۹۴ درصد هزار است و در مردان بیش از زنان بوده و همچنین در سیاه پوستان از سفید پوستان بیشتر است. ۵٪ افراد بالای ۶۵ سال دچار سکته مغزی می‌شوند و ناتوانی ایجاد شده یک موضوع مهم اقتصادی در پزشکی را تشکیل می‌دهد^(۱).

سرانجام سکته‌های مغزی بستگی به عوامل متعددی دارد: علت بیماری (که منجر به سکته مغزی شده است)، شدت نقايسص ایجاد شده، سن بیمار و بیماری‌های قلبی همراه. طول عمر ۸۰٪ بیماران بیش از یک ماه است، و در ۳۵٪ موارد تا ۱۰ ده سال هم زنده می‌مانند. پس از مرحله حاد بیماری تقریباً یک دوم تا یک سوم بیماران زندگی مستقل دارند و حدود ۱۵٪ بیماران احتیاج به مراقبت و نگهداری دارند^(۷-۹).

در این مطالعه بیش از ۳۰٪ بیماران نیازمند مراقبت و نگهداری هستند، در این موارد شدت ضایعه بیشتر است (اغلب همی پلژیک هستند)، ممکن

منابع

1. Adams RD, Victor M, Ropper AH. Principles of Neurology. 6th ed. New York: McGraw Hill, 1997: 777-820.
2. Caranna JJ, Levy DE. Clinical Predictors of Outcome in Ischemic Stroke. Neurol Clin 1983; 1:103-117.
3. Gariballa SE, Robinson TG, Fotherby MD. Hypokalemia and Potassium Excretion in Stroke Patients. J Am Geriatr Soc 1997; 45(12): 1454-58.
4. Goutier JC. Stroke in Progression. Stroke 1985; 19: 1049-53.
5. Greenberg DA, Aminoff MJ, Simon R. Clinical Neurology. 2nd ed. New York: Lange Medical Book, 1993: 250-280.
6. Hirtam M, Ohtani H, Hanado E, et al. Effects of Hypokalemia on Cerebrovascular Risk and Stroke Rate. J Article 1998; 62(24): 2159-69.
7. Jongbloed L, Prediction of Function after Stroke. Stroke 1986; 17: 765-76.

-
8. Shapirs JL, Baner Jer, Resisok, Eikins N. Acute and Chronic Hypokalemia Sensitize the Isolated Heart to Hypoxic Injury. J Article 1998; 274(5):598-604 .
 9. Morgan DB, Young RM. Acute Transient Hypokalemia. Lancet 1982; 8301:751-2.
 10. Fauci AS, et al. Harrison's Principles of Internal Medicine. 14th ed New York: Mc Graw Hill, 1998: 272-73.
 11. Narins RG. Fluid and Electrolyte Metabolism. 5th ed. New York: Mc Graw Hill, 1994: 129 .
 12. Kusuda K, et al. Disturbances of Fluid and Electrolyte Balance in Patients with Acute Stroke. Nippon Ronen Igakkai Zasshi 1989; 26(3):223-7.
 13. Goldman L, Behnet JC. Cecil Textbook of Medicine. 21st ed. Philadelphia: WB Saunders, 2000: 554 .

Examination of Hypokalemia In Prognosis of Brain Stroke

Ebrahimi HA.

Abstract

Introduction: Prognosis of patients with brain stroke is dependent on multiple factors. A study points out that mild decrease of serum potassium level without clinical signs is associated with bad outcome.

Objective: This study was carried out to assess the mild hypokalemia and outcome of patients admitted in Neurology Department of Shafa Medical Center, affiliated to Kerman University of Medical Sciences.

Materials and Methods: In this prospective study, 100 patients with brain stroke were selected. Serum levels of potassium ion were determined at the first hours of stroke. Evaluation of patients situation was carried out 2 months after discharge by phone contacts with patients or their families for investigation about the ability or disability of patients for activity.

Results: 100 patients with brain stroke were evaluated. The males were slightly more than females (60%). More than 30% of patients were not active (EDSS/7) and mild hypokalemia ($K<3.5$ meq/l) without clinical signs was found out in 30% of patients. Mild hypokalemia was seen more in cases that neurological symptoms were more severe ($P<0.01$). Cases with mild hypokalemia were associated with more disability after 2 months ($P<0.01$).

Conclusion: Mild hypokalemia at the first hours after stroke was more in those patients with more neurological defects and it was associated with higher disabilities after 2 months since the discharge.

Key words: Cerebral Infarction/ Disabled/ Hypokalemia/ Potassium

بررسی هیپوکالمی در پیش آگهی ...

جدول شماره ۴ : توزیع یافته های آزمایشگاهی در بیماران سکته مغزی با سطح پتانسیم طبیعی و هیپوکالمی

آزمایش	سطح پتانسیم	طبیعی	هیپوکالمی	جمع	تی-تست
سدیم	meq/L	۱۳۴/۷۷+۲/۰	۱۳۰/۷۶+۷/۵	۱۳۳+۵/۸۹	۰/۳۲
اوره	mg/dl	۳۴/۹+۱۵/۴	۳۵/۱۶+۱۱/۳۹	۳۴/۹۸+۱۴/۲۶	۰/۰۹۵
کراتینین	mg/dl	۰/۶۹+۰/۳۲	۰/۸۶+۰/۲۷	۰/۷۴+۰/۳۲	۰/۲۴
سدیم ادرار	meq/L	۱۵/۵۱+۰/۳۲	۱۵۷+۲۸/۵۶	۱۶۲/۹۶+۲۸/۲۵	۰/۱۶
پتانسیم ادرار	meq/L	۷/۰۴+۱۷/۹۹	۶۷/۲۱+۱۷/۷۶	۶۳/۹۹+۱۷/۸۹	۰/۴۷